

EXTRADITION

**Protocol Amending the Convention between the
UNITED STATES OF AMERICA
and ISRAEL of December 10, 1962**

Signed at Jerusalem July 6, 2005

NOTE BY THE DEPARTMENT OF STATE

Pursuant to Public Law 89—497, approved July 8, 1966
(80 Stat. 271; 1 U.S.C. 113)—

“...the Treaties and Other International Acts Series issued under the authority of the Secretary of State shall be competent evidence . . . of the treaties, international agreements other than treaties, and proclamations by the President of such treaties and international agreements other than treaties, as the case may be, therein contained, in all the courts of law and equity and of maritime jurisdiction, and in all the tribunals and public offices of the United States, and of the several States, without any further proof or authentication thereof.”

ISRAEL

Extradition

Protocol amending the convention of December 10, 1962.

Signed at Jerusalem July 6, 2005;

*Transmitted by the President of the United States of America
to the Senate September 13, 2005 (Treaty Doc. 109-3,
109th Congress, 1st Session);*

*Reported favorably by the Senate Committee on Foreign Relations
June 29, 2006 (Senate Executive Report No. 109-16,
109th Congress, 2d Session);*

*Advice and consent to ratification by the Senate
September 15, 2006;*

Ratified by the President December 21, 2006;

Entered into force January 10, 2007.

PROTOCOL

between

THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES

and

THE GOVERNMENT OF THE STATE OF ISRAEL

AMENDING THE CONVENTION ON EXTRADITION

Signed at Washington, D.C. on December 10, 1962,

THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA AND THE GOVERNMENT OF THE STATE OF ISRAEL (hereinafter the "Parties");

RECOGNIZING the close bilateral relationship which exists between them reflected in numerous instruments and mechanisms of legal cooperation;

COMMITTED to strengthening legal cooperation in the fight against crime;

DESIRING to make more effective the Extradition Convention between the Parties, signed at Washington on December 10, 1962 (hereinafter "the 1962 Convention"); and

NOTING that "Convention" refers to the 1962 Convention as amended by this Protocol;

HAVE AGREED as follows:

ARTICLE 1

Article II of the Convention is deleted and replaced by the following text:

“ARTICLE II

EXTRADITABLE OFFENSES

1. An offence shall be an extraditable offense if it is punishable under the laws in both Parties by deprivation of liberty for a period of one year or by a more severe penalty.
2. An offense shall also be an extraditable offense if it consists of an attempt or conspiracy to commit an offense, participation in an offense, aiding and abetting, counseling, causing or procuring the commission of an offense, or being an accessory before or after the fact, provided that such attempt, conspiracy, participation, aiding and abetting, counseling, causing or procuring, or being an accessory is punishable under the laws of both Parties by deprivation of liberty for a period of one year or by a more severe penalty.
3. For the purposes of this Article, an offense shall be an extraditable offense whether or not the laws in the Requesting and Requested Parties place the offense within the same category of offenses or describe the offense by the same terminology. In this connection, it is understood that with regard to offenses under the federal law of the United States which require a showing of such matters as interstate transportation, or use of mails or of other facilities affecting interstate or foreign commerce, such matters are merely for the purpose of establishing jurisdiction in the United States federal courts and the absence of such matters in the definition of the offense according to Israeli law shall not affect the determination of dual criminality according to this Article.
4. If extradition has been granted for an extraditable offense, it may also be granted for any other offense specified in the request, even if the latter offense is punishable by deprivation of liberty for a period of less than one year, provided that all other requirements for extradition are fulfilled.”

ARTICLE 2

Article IV of the 1962 Convention is deleted and replaced by the following text:

“ARTICLE IV

EXTRADITION OF NATIONALS

1. Except as provided in this Article, the Requested Party shall not refuse extradition solely on the basis of nationality.
2. If the law of the Requested Party so requires, that Party may condition the extradition of a national and resident upon an assurance that, if the person sought is convicted and sentenced to a term of imprisonment after extradition, the person shall be returned to the Requested Party to serve the sentence imposed in the Requesting Party. The Requested Party shall advise the Requesting Party whether and when such assurance may be required.
3. Where an assurance has been provided by the Requesting Party as contemplated in paragraph 2:
 - (a) That assurance shall cease to have effect if the person agrees to serve any sentence imposed in the Requesting Party or refuses to consent or withdraws a prior consent to serve the sentence in the Requested Party.
 - (b) The Requesting Party shall promptly inform the Requested Party of the results of the trial or sentencing and of the appeal or other judicial review of the judgment of the sentence, if any.
 - (c) If a prison sentence is subsequently imposed in the Requesting Party and has become final, the Parties shall thereafter make best efforts to transfer the person as expeditiously as possible. For purposes of this subparagraph, a sentence becomes final when there is no longer a pending appeal or other judicial review or a judgment or sentence, or there is no longer any right to an appeal or the convicted person has waived his right to appeal or otherwise to seek further judicial review of the judgment or sentence.
 - (d) If the person extradited following such an assurance is given a prison sentence and is also ordered to pay a fine or to pay restitution to victims, the Requesting Party shall inform the Requested Party of such order and in such cases the Requested Party shall take steps to collect such fine or restitution to the extent possible.
 - (e) To the extent not inconsistent with this Article, the terms and conditions of the return of a person following such an assurance shall be in accordance with any treaty or other agreement providing for the transfer of sentenced persons that may be in force between the Parties, unless the Parties agree otherwise.
4. If the person extradited following an assurance as set forth in paragraph 2 is given a prison sentence, the Requested Party shall enforce, according to its laws, the sentence imposed by the Requesting Party even if that sentence exceeds the maximum penalty for such offense in the Requested Party.

5. If the law of the Requested Party prohibits the extradition of a national and resident who has been convicted and sentenced in the Requesting Party for an extraditable offense, the Requested Party, upon the request of the Requesting Party, shall enforce, according to its laws, the sentence imposed by the Requesting Party even if that sentence exceeds the maximum penalty for such offense in the Requested Party.
6. If extradition of a national and resident of the Requested Party is refused because an assurance as set forth in paragraph 2 has not been provided, the Requested Party shall, at the request of the Requesting Party, submit the case to its competent authorities for decision as to prosecution. In such cases, the expenses of any investigation and prosecution in the Requested Party shall be borne by the Requested Party, unless the Parties agree otherwise.”

ARTICLE 3

Article VI of the 1962 Convention is deleted and replaced by the following text:

“ARTICLE VI

POLITICAL AND MILITARY OFFENSES AND DISCRIMINATORY REQUESTS

1. Extradition shall not be granted if the Requested Party determines that the offense for which the extradition is requested is a political offense.
2. The following offenses shall not be considered political offenses:
 - (a) a murder or other violent crime against a Head of State or against a member of a Head of State's family;
 - (b) an offense for which both the Requesting and Requested Parties have the obligation pursuant to a multilateral international agreement to extradite the person sought or to submit the case to their competent authorities for decision as to prosecution;
 - (c) murder, manslaughter, malicious wounding, or inflicting grievous bodily harm;
 - (d) an offense involving kidnapping, abduction, or any form of unlawful detention, including the taking of a hostage;
 - (e) an offense involving the making, use or possession of a bomb, grenade, rocket, or any other explosive, incendiary or destructive device with the intention to endanger life or cause serious damage to property; and

- (f) a conspiracy or attempt to commit any of the foregoing offenses, or aiding, abetting, counseling or participating as an accomplice of a person who commits or attempts to commit such offenses.
- 3. Extradition may be refused if the competent authority of the Requested Party, which for the United States shall be the executive authority, determines that the request is for a military offense that is not an offense under ordinary criminal law.
- 4. Extradition may be refused if the competent authority of the Requested Party, which for the United States shall be the executive authority, has substantial grounds for believing that the request for extradition, though purporting to be made for an offense for which extradition may be granted, (i) was in fact made for the primary purpose of prosecuting or punishing the person sought on account of his race or religion, or (ii) was primarily politically motivated.

ARTICLE VI *bis*

PRIOR PROSECUTION

- 1. (a) Extradition shall not be granted if the person whose extradition is sought has been tried and either convicted or acquitted in the Requested Party for the offense for which his extradition is requested.

(b) Extradition may be denied if the person whose extradition is sought has been tried and convicted in another country for the offense for which his extradition is requested, and has served his sentence of imprisonment, or part thereof, in the Requested Party.
- 2. Extradition shall not be precluded by the fact that the competent authorities of the Requested Party:
 - (a) have decided not to prosecute the person sought for the acts for which extradition is requested; or
 - (b) have decided to discontinue any criminal proceedings which have been instituted against the person sought for those acts.”

ARTICLE 4

Article VIII of the 1962 Convention is deleted and replaced by the following text:

“ARTICLE VIII

POSTPONED AND TEMPORARY SURRENDER

1. The Requested Party may postpone the extradition proceedings against a person who is being investigated or prosecuted in that Party. The postponement may continue until the investigation or prosecution, including any appeal thereof, has been concluded.
2. If the extradition request is granted in the case of a person who is being proceeded against or is serving a sentence in the Requested Party, the Requested Party may postpone surrender until the person has served any sentence imposed or may temporarily surrender the person sought to the Requesting Party for the purpose of prosecution. A person temporarily surrendered shall be kept in custody in the Requesting Party and shall be returned to the Requested Party after the conclusion of the proceedings against that person, in accordance with conditions to be determined by mutual agreement of the Parties.

ARTICLE VIII *bis*

LAPSE OF TIME

If required by the law of the requested Party, extradition may be denied if prosecution of the offense or execution of the penalty would, if the offense had been committed in the Requested Party, be barred by lapse of time under its laws.”

ARTICLE 5

ARTICLE IX of the 1962 Convention is deleted.

ARTICLE 6

ARTICLE X of the 1962 Convention is deleted and replaced by the following text:

“ARTICLE X

EXTRADITION PROCEDURES AND REQUIRED DOCUMENTS

1. All requests for extradition shall be submitted through the diplomatic channel.
2. All requests shall be supported by:
 - (a) documents, statements, or other types of information which describe the identity, nationality, and probable location of the person sought;

- (b) information describing the facts of the offense and procedural history of the case;
 - (c) the relevant texts of the provisions of the laws describing the essential elements of the offense for which extradition is requested, the punishment for the offense and any time limit on the prosecution or the enforcement of the penalty; and
 - (d) the documents, statements, or other types of information specified in paragraph 3 or paragraph 4 of this Article, as applicable.
3. A request for extradition of a person who is sought for prosecution shall also be supported by:
- (a) a copy of the warrant or order of arrest, issued by a judge or other competent authority;
 - (b) a copy of the charging document, if any; and
 - (c) such information as is needed to fulfill the requirements of Article V of the Convention.
4. A request for extradition relating to a person who has been convicted of an offense for which extradition is sought shall also be supported by:
- (a) a copy of the judgment of conviction, or, if a copy is not available, a statement by a judicial authority that the person has been convicted;
 - (b) information establishing the person sought is the convicted person;
 - (c) a copy of the sentence imposed, if the person sought has been sentenced, and a statement establishing to what extent the sentence has been carried out; and
 - (d) in the case of a person who has been convicted *in absentia*, the documents required by paragraph 3.

ARTICLE X *bis*

ADMISSIBILITY OF DOCUMENTS

1. The documents, statements and other types of information that accompany an extradition request shall be received and admitted as evidence in extradition proceedings if:

- (a) in the case of a request from the United States, they are authenticated by the official seal of the Department of State;
 - (b) in the case of a request from Israel, they are authenticated by the official seal of the Ministry of Justice; or
 - (c) they are certified or authenticated in any other manner acceptable by the laws of the Requested Party.
2. Such documents, statements, and other types of information shall be admissible as evidence in extradition proceedings even though they would be considered hearsay or otherwise would not conform to evidentiary rules applicable at trial.

ARTICLE X *ter*

TRANSLATION

The request and all other documents submitted by the Requesting Party shall be translated into the language of the Requested Party, unless otherwise agreed.”

ARTICLE 7

Article XI of the 1962 Convention is deleted and replaced by the following text:

“ARTICLE XI

PROVISIONAL ARREST

1. In case of urgency, the Requesting Party may request the provisional arrest of the person sought pending presentation of the extradition request and supporting documents. A request for provisional arrest may be transmitted through the diplomatic channel or directly between the United States Department of Justice and the Israel Ministry of Justice.
2. The application for provisional arrest shall contain:
 - (a) a description of the person sought and information concerning the person’s nationality, if known;
 - (b) the location of the person sought, if known;
 - (c) a brief statement of the facts of the case, including, if possible, the time and location of the offense;
 - (d) a description of the law(s) violated;

- (e) a statement of the existence of a warrant of arrest or a judgment of conviction against the person sought; and
 - (f) a statement that the extradition request and supporting documents shall be submitted within the time specified in paragraph 4 of this Article.
3. The Requesting Party shall be notified without delay of the disposition of its request for provisional arrest and the reasons for any inability to proceed with the request.
 4. A person who is provisionally arrested may be discharged from custody upon the expiration of 60 days from the date of provisional arrest if the executive authority of the Requested Party has not received the extradition request and supporting documents as required in Article X of the Convention.
 5. The fact that the person sought has been discharged from custody pursuant to paragraph 4 of this Article shall not prejudice the subsequent rearrest and extradition of that person if the extradition request and supporting documents are delivered at a later date.”

ARTICLE 8

Article XIII of the 1962 Convention is deleted and replaced by the following text:

“ARTICLE XIII

RULE OF SPECIALITY

1. A person extradited under the Convention may not be detained, tried, or punished in the Requesting Party except for:
 - (a) any offense for which extradition was granted, or a lesser included offense based on the same facts as the offense for which extradition was granted;
 - (b) any offense committed after the extradition of the person; or
 - (c) any offense for which the executive authority of the Requested Party consents to the person’s detention, trial or punishment. For the purpose of this subparagraph:
 - (i) the Requested Party may require the submission of the documentation set out in Article X of the Convention; and

- (ii) unless prohibited by its domestic law, the Requested Party may agree to the detention of the person extradited for 60 days while such request for consent to detention, trial or punishment is being processed.
- 2. A person extradited under the Convention may not be extradited to a third State or surrendered to an international tribunal for any offense prior to extradition unless the Requested Party consents.
- 3. Paragraphs 1 and 2 of this Article shall not prevent the detention, trial, or punishment of an extradited person, or the extradition of that person to a third State or surrender to an international tribunal, if:
 - (a) that person leaves the territory of the Requesting Party after extradition and voluntarily returns to it; or
 - (b) that person does not leave the territory of the Requesting Party within 30 days of the day on which that person is free to leave.”

ARTICLE 9

Article XVII of the 1962 Convention is deleted and replaced by the following text:

“ARTICLE XVII

WAIVER OF OR CONSENT TO EXTRADITION PROCEEDINGS

If the person sought consents to be surrendered to the Requesting Party, the Requested Party may surrender the person as expeditiously as possible without further proceedings.”

ARTICLE 10

Article XVIII of the 1962 Convention is deleted and replaced by the following text:

“ARTICLE XVIII

TRANSIT

- 1. Either Party may authorize transportation through its territory of a person surrendered to the other Party by a third State or from the other Party to a third State. A request for transit shall be transmitted through the diplomatic channel or directly between the United State Department of Justice and the Israel Ministry

of Justice. The request for transit shall contain a description of the person being transported and a brief statement of the facts of the case. A person in transit may be detained in custody during the period of transit.

2. Authorization is not required when air transportation is used by one Party and no landing is scheduled in the territory of the other Party. If an unscheduled landing does occur, the Party in which the unscheduled landing occurs may require a request for transit pursuant to paragraph 1, and it may detain the person until the request for transit is received and the transit is effected, as long as the request is received within 96 hours on the unscheduled landing.
3. The Party requesting transit shall reimburse the Party through whose territory such person is transported for any expense incurred by the latter in connection with such transportation, unless otherwise agreed.

ARTICLE XVIII *bis*

REPRESENTATION AND EXPENSES

1. The Requested Party shall advise, assist, appear in court on behalf of, and shall represent the interests of the Requesting Party, in any proceedings arising out of a request for extradition.
2. The Requesting Party shall pay all the expenses related to the translation of extradition documents and the transportation of the person surrendered. The Requested Party shall pay all other expenses incurred in that State in connection with the extradition proceedings.

ARTICLE XVIII *ter*

CONSULTATION

The United States Department of Justice and the Ministry of Justice of Israel may consult with each other directly in connection with the processing on individual cases and in furtherance of efficient implementation of the Convention.”

ARTICLE 11

This Protocol shall apply to offenses committed before as well as after the date it enters into force.

ARTICLE 12

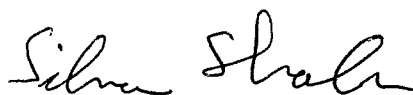
1. This Protocol shall be subject to ratification.
2. This Protocol shall enter into force on the date of the latter of the diplomatic Notes by which the Parties notify each other that their internal legal requirements for the entering into force of the Protocol have been complied with.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized by their respective Governments, have signed this Protocol.

DONE at Jerusalem, this 6th day of July, 2005, corresponding to the 29th day of Sivan, 5765, in duplicate, in the English and Hebrew languages, both texts being equally authentic.

**FOR THE
GOVERNMENT OF
THE UNITED STATES
OF AMERICA**

**FOR THE GOVERNMENT
OF THE STATE OF ISRAEL**

פרוטוקול
בין
ממשלת ארצות הברית
לבין
ממשלת מדינת ישראל
המתקן את אמנת ההסגרה

שנחתמה בושינגטון הבירה ב-10 בדצמבר 1962

ממשלת ארצות הברית של אמריקה וממשלת מדינת ישראל (להלן "הצדדים");
בהכירן ביחסים הדו-צדדיים ההדוקים הקיימים ביניהן הבאים לידי ביטוי במספר מסמכים
ומנגנונים של שיתוף פעולה משפטי;
בהיותן מחויבות להידוק שיתוף הפעולה המשפטי במאבק נגד הפשע;
בשאיפתן לשפר את יעילות אמנת ההסגרה בין הצדדים, שנחתמה בושינגטון ב-10 בדצמבר 1962
(להלן "האמנה מ-1962"); וכן
בציין כי "אמנה" מתייחס לאמנה מ-1962 כפי שתוקנה ע"י פרוטוקול זה;
הסכימו לאמור:

סעיף I

סעיף 2 לאמנה מ-1962 נמחק ומוחלף ע"י הנוסח הבא:

"סעיף 2
עבירות הסגרה

1. עבירה תהיה עבירת הסגרה אם דינה לפי חוקי שני הצדדים ענישה בשלילת חירות לתקופה של שנה אחת או בעונש חמור יותר.
2. עבירה תהיה עבירת הסגרה גם אם היא מהווה ניסיון או קשירת קשר לביצוע עבירה, השתתפות בעבירה, סיוע לדבר עבירה, ייעוץ, גרימה או שידול לביצוע עבירה, או שותפות לפני או לאחר מעשה, ובלבד שניסיון, קשירת קשר, השתתפות, סיוע, ייעוץ, גרימה או שידול, או שותפות כאמור, דינם לפי חוקי שני הצדדים ענישה בשלילת חירות לתקופה של שנה אחת או בעונש חמור יותר.

3. למטרות סעיף זה, עבירה תהיה עבירת הסגרה בין אם חוקי הצד המבקש והצד המתבקש מסווגים את העבירה באותו סוג של עבירות או מתארות את העבירה באותו מינוח ובין אם לאו. בהקשר זה, מובן כי ביחס לעבירות לפי הדין הפדראלי של ארצות הברית הדורשות הוכחה של עניינים כגון הובלה בין מדינות, או שימוש בשירות הדואר או במתקנים אחרים המשפיעים על סחר בין מדינות או סחר חוץ, עניינים אלה הם אך ורק למטרות קביעת סמכות שיפוט בבתי המשפט הפדראליים של ארצות הברית, והעדר עניינים כאמור בהגדרת העבירה לפי הדין הישראלי לא ישפיע על קביעת פלילות כפולה בהתאם לסעיף זה.

4. אם אושרה הסגרה לגבי עבירת הסגרה, ניתן לאשר אותה גם לגבי כל עבירה אחרת המפורטת בבקשה, גם אם העבירה האחרונה דינה ענישה בשלילת חירות לתקופה של פחות משנה אחת, ובלבד שכל דרישות ההסגרה האחרות מולאו.

סעיף II

סעיף 4 לאמנה מ-1962 נמחק ומוחלף ע"י הנוסח הבא:

"סעיף 4 הסגרת אזרחים

1. למעט לפי הוראות סעיף זה, לא יסרב הצד המתבקש לאשר הסגרה אך ורק על בסיס אזרחות.

2. אם דין הצד המתבקש מחייב זאת, רשאי הצד להתנות את הסגרתו של אזרח ותושב בהבטחה שאם האדם המבוקש יורשע ויידון לתקופת מאסר אחרי ההסגרה, האדם יוחזר לצד המתבקש לרצות את העונש שהוטל עליו ע"י הצד המבקש. הצד המתבקש יודיע לצד המבקש האם ומתי נדרשת הבטחה כאמור.

3. מקום שניתנה הבטחה ע"י הצד המבקש כאמור בס"ק 2:

(א) הבטחה זו תחדל להיות בתוקף אם האדם מסכים לרצות כל עונש שהוטל עליו אצל הצד המבקש או מסרב להסכים או חוזר בו מהסכמה קודמת לרצות את העונש אצל הצד המתבקש.

(ב) הצד המבקש יודיע במהירות לצד המתבקש על תוצאות המשפט או מתן גזר הדין ועל הערעור או כל ביקורת שיפוטית אחרת של הפסיקה או גזר הדין, אם יש כזאת.

(ג) אם עונש מאסר מוטל לאחר מכן אצל הצד המבקש והפך לחלוט, יעשו הצדדים לאחר מכן כמיטב מאמציהם על מנת להעביר את האדם במהירות רבה ככל האפשר. למטרות תת-ס"ק זה, גזר דין הופך לחלוט כאשר אין עוד ערעור תלוי ועומד או ביקורת שיפוטית אחרת של פסק דין או גזר דין, או אין עוד זכות כלשהי לערעור או שהאדם המורשע ויתר על זכותו לערער או לבקש בדרך אחרת ביקורת שיפוטית נוספת לפסק הדין או גזר הדין.

(ד) אם האדם המוסגר בעקבות הבטחה כאמור מקבל עונש מאסר ומצווה עליו גם לשלם קנס או פיצוי לקרבנות, הצד המבקש יודיע לצד המתבקש על הצו האמור ובמקרים האמורים ינקוט הצד המתבקש צעדים לגבות קנס או פיצוי כאמור במידת האפשר.

(ה) במידה שהדבר עולה בקנה אחד עם סעיף זה, התנאים וההתניות להחזרת אדם בעקבות הבטחה כאמור יהיו בהתאם לכל אמנה או הסכם שיש בהם הוראות בדבר העברת נידונים העשויים להיות בתוקף בין הצדדים, אלא אם כן הצדדים מסכימים אחרת.

4. אם האדם המוסגר בעקבות הבטחה כקבוע בס"ק 2 מקבל עונש מאסר, הצד המתבקש יאכוף, בהתאם לחוקיו, את גזר הדין שהטיל הצד המבקש גם אם גזר הדין עולה על העונש המירבי על עבירה כאמור אצל הצד המתבקש.
5. אם דין הצד המתבקש אוסר על הסגרת אזור ותושב אשר הורשע ונידון אצל הצד המבקש על עבירה בת הסגרה, הצד המתבקש, לבקשת הצד המבקש, יאכוף, בהתאם לחוקיו, את גזר הדין שהטיל הצד המבקש גם אם גזר הדין עולה על העונש המירבי על עבירה כאמור אצל הצד המתבקש.
6. אם הסגרת אזור ותושב של הצד המתבקש נדחית מפני שהבטחה כקבוע בס"ק 2 לא ניתנה, הצד המתבקש, לבקשת הצד המבקש, יביא את המקרה להכרעת הרשויות המוסמכות שלו בנוגע להעמדה לדין. במקרים כאמור, בהוצאות כל חקירה והעמדה לדין אצל הצד המתבקש יישא הצד המתבקש, אלא אם כן מסכימים הצדדים אחרת."

סעיף III

סעיף 6 לאמנה מ-1962 נמחק ומוחלף ע"י הנוסח הבא :

"סעיף 6

עבירות פוליטיות וצבאיות ובקשות מפלות

1. לא תאושר הסגרה אם הצד המתבקש קובע כי העבירה שעליה מתבקשת ההסגרה היא עבירה פוליטית.

2. העבירות הבאות לא תיראינה כעבירות פוליטיות :

- (א) רצח או פשע אלים אחר נגד ראש מדינה או נגד בן משפחה של ראש מדינה ;
- (ב) עבירה שלגביה הן הצד המבקש והן הצד המתבקש מחויבים, בהתאם להסכם בינלאומי רב-צדדי, להסגיר את האדם המבוקש או להביא את המקרה להכרעת הרשויות המוסמכות שלו בנוגע להעמדה לדין ;
- (ג) רצח, הריגה, פגיעה בזדון או גרימת חבלה גופנית חמורה ;
- (ד) עבירה הכרוכה בחטיפה או כל צורה אחרת של כליאה לא חוקית, כולל לקיחת בן ערובה ;
- (ה) עבירה הכרוכה בהכנה, בשימוש או באחזקה של פצצה, רימון, רקטה או כל מתקן נפץ, תבערה או הרס בכוונה לסכן חיים או לגרום לנזק חמור לרכוש ; וכן
- (ו) קשירת קשר או ניסיון לבצע כל אחת מהעבירות הנ"ל, או עזרה, סיוע, ייעוץ או השתתפות כשותף לדבר עבירה של אדם המבצע או מנסה לבצע עבירות כאמור.

3. ניתן לסרב להסגרה אם הרשות המוסמכת של הצד המתבקש, אשר בארצות הברית תהיה הרשות המבצעת, קובעת כי הבקשה היא על עבירה צבאית, שאיננה עבירה לפי הדין הפלילי הרגיל.

4. ניתן לסרב להסגרה אם לרשות המוסמכת של הצד המתבקש, אשר בארצות הברית תהיה הרשות המבצעת, יש עילה מהותית להאמין כי הבקשה להסגרה, שלכאורה הוגשה על עבירה שעליה ניתן לאשר הסגרה, (i) הוגשה למעשה למטרה העיקרית של העמדת האדם המבוקש לדין או הענשתו בשל גזעו או דתו, או (ii) שהמניע לה היה פוליטי מעיקרו.

סעיף 6 נוסף תביעה קודמת

1. (א) לא תאושר הסגרה אם האדם שהסגרתו מבוקשת נשפט והורשע או זוכה במדינה המתבקשת על העבירה שעליה מתבקשת הסגרתו.
(ב) ניתן לדחות בקשת הסגרה אם האדם שהסגרתו מבוקשת נשפט והורשע במדינה אחרת על העבירה שעליה מתבקשת הסגרתו, וריצה את עונש המאסר שלו, או חלק ממנו, אצל הצד המתבקש.
2. לא תישלל הסגרה ע"י העובדה שהרשויות המוסמכות של הצד המתבקש:
(א) החליטו לא להעמיד לדין את האדם המבוקש על המעשים שעליהם מתבקשת ההסגרה; או
(ב) החליטו להפסיק כל הליך פלילי אשר נפתח נגד האדם המבוקש על מעשים אלה."

סעיף IV

סעיף 8 לאמנה מ-1962 נמחק ומוחלף ע"י הנוסח הבא:

"סעיף 8 מסירה דחופה וזמנית

1. הצד המתבקש רשאי לדחות את הליכי ההסגרה נגד אדם הנחקר או מועמד לדין אצל אותו צד. הדחייה יכולה להימשך עד לסיום החקירה או העמדה לדין, כולל כל ערעור עליהם.
2. אם אושרה בקשת ההסגרה במקרה של אדם שמתנהלים נגדו הליכים או המרצה עונש אצל הצד המתבקש, רשאי הצד המתבקש לדחות את המסירה עד שהאדם ירצה כל עונש שהוטל עליו, או למסור זמנית את האדם המבוקש לצד המבקש לצורך העמדה לדין. אדם שנמסר זמנית יוחזק במעצר אצל הצד המבקש ויוחזר לצד המתבקש אחרי סיום ההליכים נגד אותו אדם, בהתאם לתנאים שייקבעו בהסכמה הדדית של הצדדים.

סעיף 8 נוסף מעבר זמן

לפי דרישת דין הצד המתבקש, ניתן לדחות בקשת הסגרה אם העמדה לדין של עבריין או ביצוע העונש, אם העבירה בוצעה אצל הצד המתבקש, מנועים בשל מעבר זמן לפי חוקיו."

סעיף V

סעיף 9 לאמנה מ-1962 נמחק.

סעיף VI

סעיף 10 לאמנה מ-1962 נמחק ומוחלף ע"י הנוסח הבא:

"סעיף 10

נהלי הסגרה ומסמכים נדרשים

1. כל הבקשות להסגרה יוגשו בערוץ הדיפלומטי.
2. כל הבקשות ייתמכו ע"י:
 - (א) מסמכים, הצהרות או סוגים אחרים של מידע המתארים את הזהות, האזרחות, ומיקומו הסביר של האדם המבוקש;
 - (ב) מידע המתאר את עובדות העבירה והעבר הנוהלי של המקרה;
 - (ג) הנוסחים הנוגעים בדבר של הוראות החוק המתארות את הרכיבים המהותיים של העבירה שעליה מבוקשת הסגרה, העונש על העבירה וכל מגבלת זמן על ההעמדה לדין או אכיפת העונש; וכן
 - (ד) המסמכים, ההצהרות, או סוגים של מידע כמפורט בס"ק 3 או ס"ק 4 לסעיף זה, כפי שבר החלה.
3. בקשה להסגרה של אדם המבוקש לצורך העמדה לדין תיתמך גם ע"י:
 - (א) עותק של הצו או פקודת המעצר, שהוציאו שופט או רשות מוסמכת אחרת;
 - (ב) עותק של כתב האישום, אם יש כזה; וכן:
 - (ג) מידע ככל שיידרש למילוי דרישות סעיף 5 לאמנה.
4. בקשת הסגרה המתייחסת לאדם שהורשע בעבירה שעליה מתבקשת הסגרה תיתמך גם ע"י:
 - (א) עותק של פסק הדין או ההרשעה, או אם עותק אינו זמין, הצהרה של רשות שיפוטית כי האדם הורשע;
 - (ב) מידע המוכיח כי האדם המבוקש הוא האדם המורשע;
 - (ג) עותק של פסק דין ההרשעה שהוטל, אם האדם המבוקש נידון, והצהרה הקובעת את היקף ביצוע גזר הדין; וכן
 - (ד) במקרה של אדם שהורשע שלא בפניו, המסמכים הנדרשים בס"ק 3.

סעיף 10 נוסף

קבילות מסמכים

1. המסמכים, ההצהרות, או סוגים אחרים של מידע המתלווים לבקשת הסגרה יתקבלו ויהיו קבילים כראיה בהליך הסגרה אם:
 - (א) במקרה של בקשה מארצות הברית, הם מאומתים ע"י החותם הרשמי של משרד החוץ;

(ב) במקרה של בקשה מישראל, הם מאומתים ע"י החותם הרשמי של משרד המשפטים ;
או

(ג) הם מאושרים או מאומתים בדרך אחרת כלשהי המקובלת ע"י חוקי הצד המתבקש.

2. מסמכים, הצהרות, או סוגים אחרים של מידע כאמור יהיו קבילים כראיה בהליכי הסגרה גם אם הם נחשבים לעדות שמיעה או לא היו עומדים בכללי הראיות החלים במשפט.

סעיף 10 שלישי תרגום

הבקשה וכל המסמכים האחרים שמגיש הצד המבקש יתורגמו לשפת הצד המתבקש, אלא אם כן הוסכם אחרת."

סעיף VII

סעיף 11 לאמנה מ-1962 נמחק ומוחלף ע"י הנוסח הבא :

"סעיף 11 מעצר זמני

1. במצב של דחיפות, הצד המבקש רשאי לבקש את מעצרו הזמני של האדם המבוקש עד להגשת בקשת ההסגרה והמסמכים התומכים. בקשה למעצר זמני תועבר בערוץ הדיפלומטי או במישרין בין משרד המשפטים של ארצות הברית לבין משרד המשפטים של ישראל.

2. הבקשה למעצר זמני תכלול :

(א) תיאור של האדם המבוקש ומידע הנוגע לאזרחותו של האדם, אם היא ידועה ;

(ב) מיקומו של האדם המבוקש, אם הוא ידוע ;

(ג) תיאור קצר של עובדות המקרה, כולל, אם אפשר, מועד העבירה ומיקומה ;

(ד) תיאור של החוק(ים) שהופר(ו) ;

(ה) הצהרה על קיום צו מעצר או פסק דין מרשיע נגד האדם המבוקש ; וכן

(ו) הצהרה שבקשת הסגרה ומסמכים תומכים יוגשו בתוך פרק הזמן הקבוע בס"ק 4 לסעיף זה.

3. הצד המבקש יקבל ללא דיחוי הודעה על אופן הטיפול בבקשתו למעצר זמני ועל הנימוקים לכל אי יכולת לפעול בהתאם לבקשה.

4. ניתן לשחרר ממעצר אדם הנמצא במעצר זמני בתום 60 ימים מתאריך המעצר הזמני אם הרשות המבצעת של הצד המתבקש לא קיבלה את בקשת ההסגרה ואת המסמכים התומכים כנדרש בסעיף 10 לאמנה.

5. העובדה שהאדם המבוקש שוחרר ממעצר בהתאם לס"ק 4 לסעיף זה לא תפגע במעצרו מחדש בדיעבד ובהסגרתו של אותו אדם אם בקשת ההסגרה והמסמכים התומכים נמסרים במועד מאוחר יותר."

סעיף VIII

סעיף 13 לאמנה מ-1962 נמחק ומוחלף ע"י הנוסח הבא:

סעיף 13 כלל הייחוד

1. אדם שהוסגר לפי האמנה אין לעצרו, לשופטו או להענישו אצל הצד המבקש אלא על:

(א) כל עבירה שלגביה אושרה הסגרה, או עבירה פחותה כלולה המבוססת על עובדות זהות לאלה של העבירה שלגביה אושרה הסגרה;

(ב) כל עבירה שבוצעה אחרי הסגרת האדם; או

(ג) כל עבירה שעליה הרשות המבצעת של הצד המתבקש מסכימה למעצרו של האדם, למשפטו או לעונשו. למטרות ס"ק זה:

(i) הצד המתבקש רשאי לדרוש את הגשת התיעוד המפורט בסעיף 10 לאמנה; וכן

(ii) אם הדין הפנימי שלו אינו אוסר זאת, הצד המתבקש רשאי להסכים למעצרו של האדם המוסגר ל-60 ימים בעוד בקשה כאמור להסכמה למעצר, משפט או עונש נמצאת בטיפול.

2. אדם המוסגר לפי האמנה אין להסגירו למדינה שלישית או למסרו לידי בית דין בינלאומי על עבירה כלשהי לפני ההסגרה אלא אם כן הצד המתבקש מסכים.

3. ס"ק 1 ו-2 לסעיף זה לא ימנעו מעצר, משפט או עונש של אדם מוסגר, או הסגרה של אותו אדם למדינה שלישית או מסירה לידי בית דין בינלאומי, אם:

(א) אותו אדם עוזב את שטחו של הצד המבקש אחרי הסגרתו וחוזר אליו מרצונו; או

(ב) אותו אדם אינו עוזב את שטחו של הצד המבקש בתוך 30 ימים מהיום שבו אותו אדם חופשי לעזוב.

סעיף IX

סעיף 17 לאמנה מ-1962 נמחק ומוחלף ע"י הנוסח הבא:

סעיף 17 ויתור על או הסכמה להליכי הסגרה

אם האדם המבוקש מסכים להימסר לידי הצד המבקש, הצד המתבקש רשאי למסור את האדם במהירות האפשרית ללא הליכים נוספים.

סעיף X

סעיף 18 לאמנה מ-1962 נמחק ומוחלף ע"י הנוסח הבא:

"סעיף 18 מעבר

1. כל צד רשאי להתיר מעבר בשטחו של אדם שנמסר לידי הצד האחר ע"י מדינה שלישית או מהצד האחר לידי מדינה שלישית. בקשה למעבר תועבר בערוץ הדיפלומטי או במישרין בין משרד המשפטים של ארצות הברית לבין משרד המשפטים של ישראל. הבקשה למעבר תכלול תיאור של האדם המועבר ופירוט קצר של עובדות המקרה. ניתן להחזיק אדם במעבר במעצר למשך תקופת המעבר.

2. אין צורך בהיתר כאשר צד אחד משתמש בתחבורה אווירית ולא מתוכננת נחיתה בשטחו של הצד האחר. אם מתקיימת נחיתה לא מתוכננת, הצד שאצלו מתקיימת הנחיתה הלא מתוכננת רשאי לדרוש בקשה למעבר בהתאם לס"ק 1, והוא רשאי לעצור את האדם עד שהבקשה למעבר מתקבלת והמעבר מתבצע, ובלבד שהבקשה מתקבלת בתוך 96 שעות מזמן הנחיתה הלא מתוכננת.

3. הצד המבקש מעבר יפצה את הצד שדרך שטחו מועבר אדם כאמור על כל הוצאה שנגרמה ע"י האחרון בקשר להעברה כאמור, אלא אם כן הוסכם אחרת.

סעיף 18 נוסף ייצוג והוצאות

1. הצד המתבקש ייעץ, יסייע, יופיע בבית המשפט מטעם, וייצג את האינטרסים של הצד המבקש, בכל הליך הנובע מהבקשה להסגרה.

2. הצד המבקש ישלם את כל ההוצאות המתייחסות לתרגום מסמכי ההסגרה וההובלה של האדם הנמסר. הצד המתבקש ישלם את כל ההוצאות האחרות המבוצעות באותה מדינה בקשר להליכי ההסגרה.

סעיף 18 שליש התייעצות

משרד המשפטים של ארצות הברית ומשרד המשפטים של ישראל רשאים להיוועץ זה בזה במישרין בקשר להליכים בתיקים פרטניים ולמען קידום יישומה היעיל של האמנה.

סעיף XI

פרוטוקול זה יחול על עבירות שבוצעו גם לפני וגם אחרי תאריך כניסתו לתוקף.

סעיף XII

1. פרוטוקול זה יהיה כפוף לאשרור.

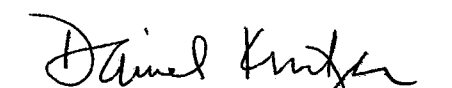
2. פרוטוקול זה ייכנס בתוקף בתאריך המאוחרת מבין האיגרות הדיפלומטיות שבאמצעותן יודיעו הצדדים זה לזה כי הדרישות המשפטיות הפנימיות שלהם לכניסתו לתוקף של הפרוטוקול מולאו.

לראיה החתומים מטה, שהוסמכו לכך כדין איש על ידי ממשלתו, חתמו על פרוטוקול זה.

נעשה בירושלים ביום כ"ט בסיון תשס"ה, שהוא יום 6 ביולי 2005, בשני עותקי מקור בשפות אנגלית ועברית, ולשני הנוסחים דין מקור שווה.

בשם ממשלת מדינת ישראל

בשם ממשלת ארצות הברית של
אמריקה